

Усе в цім лікарі для мене ненависне...

П'єр де Ронсар

Усе в цім лікарі для мене ненависне.
До нас аж двічі в день сліди його ведуть:
Він у коханої то гладить ніжну грудь,
То стегна щупає, то на живіт натисне.

Не про її життя гадає злонавмисний,
У нього в голові (й цим викликає люті!) –
Щоб зайвий раз прийти і поглядом ковзнуть
По грудях любої, достойних мрії й пісні.

Вас, кому хворої довірено життя,
Благаю: лікаря прогнать без вороття,
Бо, певний, у мою він закохавсь подругу.

Все вимудровує, аби частіш ходить;
Тож, господи, пошли, щоб злomu відомстить,
Коханій – зцілення, йому ж – мою недугу.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра